

Sygnatura akt I C 118/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2023 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu – Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Dagmara Kos

Protokolant: Iwona Bartel

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2023 roku w Sieradzu na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko E. H.

o rozwiązanie umowy dożywocia

oddala powództwo,

nie obciąża powódki K. S. kosztami postępowania w sprawie.

Sygn. akt I C 118/22

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 29 marca 2022 r. skierowanym przeciwko pozwanej E. H. powódka K. S. wносиła o rozwiązanie umowy dożywocia zawartej w dniu 13 listopada 2019 r. przed M. W., notariuszem w P. między powódką a pozwaną za numerem Rep. (...) i zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

(pozew- k.2-5)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

(odpowiedź na pozew- k.50-54)

Na rozprawach w dniach 27 stycznia 2023 r. i 31 marca 2023 r. pełnomocnik powódki popierał powództwo a pełnomocnik pozwanej wnosił o oddalenie powództwa.

(protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 00:04:53 – 00:05:42- koperta k.231, protokół rozprawy z dnia 31 marca 2023 r. na płycie CD 00:01:38 – 00:03:51- koperta k.231)

Na rozprawie w dniu 30 czerwca 2023 r. pełnomocnik powódki popierał powództwo a pozwana nie stawiała się.

(protokół rozprawy z dnia 30 czerwca 2023 r. na płycie CD 00:00:32 – 00:03:08- koperta k.231)

Na rozprawie w dniu 13 października 2023 r. pełnomocnik powódki popierał powództwo i wnosił o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów sądowych.

(protokół rozprawy z dnia 13 października 2023 r. na płycie CD 00:02:46 – 00:39:00- koperta k.231)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka K. S. była właścicielką nieruchomości położonej w S., gm. S. oznaczonej numerami działek (...) objętej księgą wieczystą KW nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Wieluniu.

(bezsporne, kserokopia umowy dożywocia- k.6-10)

W dniu 13 listopada 2019 r. powódka zawarła z będącą jej córką pozwaną E. H. umowę dożywocia, na mocy której przeniosła na jej rzecz własność należącej do niej nieruchomości położonej w S. objętej księgą wieczystą KW nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Wieluniu w zamian za co pozwana zobowiązała się zapewnić jej dożywcio utrzymywanie, polegające na przyjęciu jej jako domownika, dostarczeniu jej wyżywienia, ubrania, mieszkania, zapewnieniu jej odpowiedniej pomocy i pielęgnowania w chorobie oraz sprawieniu jej własnym kosztem pogrzebu odpowiadającego miejscowym zwyczajom.

(bezsporne, zeznania pozwanej E. H.- protokół rozprawy z dnia 13 października 2023 r. na płycie CD 01:18:57 – 00:33:15 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 21 października 2022 r. na płycie CD 00:59:44 – 01:28:27- koperta k.231, kserokopia umowy dożywocia- k.6-10)

W czasie, gdy pozwana zawierała z powódką umowę dożywocia, stosunki między nimi były dobre. Wcześniej do 2014 r. pozwana miała bardzo złe relacje z rodzicami i z bratem i nie utrzymywała ona kontaktu z powódką. W okresie, gdy strony były skonfliktowane, powódka dopuściła się przestępstwa na szkodę pozwanej a pozwana dopuściła się przestępstwa na szkodę powódki. Za przestępstwa te strony były skazane prawomocnymi wyrokami sądu. Gdy stosunki stron polepszyły się, powódka w 2017 r. odwołała sporządzony w 2008 r. testament, którym wydziedziczyła pozwaną.

(zeznania pozwanej E. H.- protokół rozprawy z dnia 13 października 2023 r. na płycie CD 01:18:57 – 00:33:15 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 21 października 2022 r. na płycie CD 00:59:44 – 01:28:27- koperta k.231, kserokopie wyroków- k.31, k.55-59, kserokopie aktów notarialnych- k.32-35)

W czasie, gdy strony zawierały umowę dożywocia, powódka chorowała na serce. W 2012 r. przeszła też ona złamanie kości udowej, które wygoiło się ze skróceniem prawej kończyny dolnej o 4 cm. Choć powódka zaliczona została decyzją (...) do (...) w P. z dnia 30 października 2014 r. do znaczonego stopnia niepełnosprawności, była ona samodzielna, jeździła na rowerze i sama robiła sobie zakupy. W chwili obecnej powódka także jest samodzielna.

(zeznania świadków: A. S.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 00:47:24 – 01:17:09- koperta k.231, G. W.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 01:17:25 – 01:36:49- koperta k.231, J. S. (1)- protokół rozprawy z dnia 31 marca 2023 r. na płycie CD 00:21:44 – 00:33:18- koperta k.231, zeznania pozwanej E. H.- protokół rozprawy z dnia 13 października 2023 r. na płycie CD 01:18:57 – 00:33:15 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 21 października 2022 r. na płycie CD 00:59:44 – 01:28:27- koperta k.231, kserokopia dokumentacji medycznej- k.16-17, k.20, k.104, k.107-109, kserokopia orzeczenia- k.27)

Po zawarciu umowy dożywocia relacje między powódką a pozwaną nadal były dobre a strony odnosiły się one do siebie z szacunkiem. Po zawarciu umowy dożywocia powódka mieszkała na nieruchomości, która była objęta umową dożywocia. Pozwana, która na stałe mieszkała w B., na nieruchomości tej prowadziła gabinet stomatologiczny i przyjeżdżała do niego przyjmować pacjentów. Pozwana cały czas miała kontakt z powódką. Strony widywały się, gdy pozwana przyjeżdżała do gabinetu stomatologicznego i także wtedy, gdy powódka chciała, by pozwana do niej przyjechała. Strony spędzały też ze sobą święta.

(zeznania świadków: D. C.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 00:08:35 – 00:22:01- koperta k.231, G. W.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 01:17:25 – 01:36:49- koperta k.231, zeznania pozwanej E. H.- protokół rozprawy z dnia 13 października 2023 r. na płycie CD 01:18:57 – 00:33:15 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 21 października 2022 r. na płycie CD 00:59:44 – 01:28:27- koperta k.231)

Po zawarciu umowy dożywocia powódka kierowała do pozwanej prośby o różnoraką pomoc, które ta spełniała. Gdy pozwana przyjeżdżała do S., powódka wpuszczała ją do domu. Pozwana wywiązywała się z wynikających z umowy dożywocia obowiązków wobec powódki. Umawiała ją ona na wizyty lekarskie do kardiologa, na które też ją zawoziła. Zawoziła ją też i odbierała ze szpitali, w których powódka się leczyła i za każdym razem, gdy przywoziła ją ze szpitali, robiła dla niej zakupy. Pozwana wypisywała też recepty dla powódki. Dwukrotnie też zrobiła dla powódki protezy zębowe po pobraniu od niej wycisku. Pierwsza z nich nie odpowiadała powódce więc zrobiła jej drugą porcelanową, za którą powódka jej podziękowała i którą używa do dzisiaj. Pozwana kupiła też rower dla powódki, który ta przyjęła. Obie strony zamawiały też wspólnie nagrobek dla męża powódki i ojca pozwanej i wówczas pozwana woziła powódkę do kamieniarza. Strony chodziły razem na grzyby. Choć pozwana chciała przekazywać powódce pieniądze na opał czy prąd, powódka nigdy nie chciała ich od niej brać.

(zeznania świadków: A. P.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 00:22:20 – 00:36:29- koperta k.231, B. K.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 00:36:39 – 00:47:02- koperta k.231, A. S.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 00:47:24 – 01:17:09- koperta k.231, G. W.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 01:17:25 – 01:36:49- koperta k.231, zeznania pozwanej E. H.- protokół rozprawy z dnia 13 października 2023 r. na płycie CD 01:18:57 – 00:33:15 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 21 października 2022 r. na płycie CD 00:59:44 – 01:28:27- koperta k.231, kserokopia dokumentacji medycznej- k.18-19, k.23-26)

W dniu 6 sierpnia 2020 r. powódka nadała na poczcie kierowane do pozwanej wezwanie do zawarcia umowy darowizny w formie aktu notarialnego nieruchomości, jakiej własność powódka przeniosła na nią na mocy umowy dożywocia. W wezwaniu tym wskazywała, iż jej żądanie wynika z faktu, iż pozwana nie realizuje i nie realizowała w żadnym stopniu obowiązków względem niej wynikających z umowy dożywocia a ponadto wyzywa ją słowami obraźliwymi, nie udziela jej pomocy, wsparcia i pielęgnowania, nie wozi jej do lekarzy przez co powódka musi wynajmować transport i za niego płacić.

(zeznania pozwanej E. H.- protokół rozprawy z dnia 13 października 2023 r. na płycie CD 01:18:57 – 00:33:15 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 21 października 2022 r. na płycie CD 00:59:44 – 01:28:27- koperta k.231, kserokopia wezwania- k.11-12, kserokopia dowodu nadania wezwania- k.13)

Pozwana była zaskoczona wezwaniem, gdyż nigdy powódka nie informowała jej, że ma zastrzeżenia do jej opieki nad nią i nigdy nie mówiła jej, że chce, by zwróciła jej nieruchomość przekazaną umową dożywocia. Po otrzymaniu wezwania pozwana płakała i nie czuła się na siłach, by zawieźć powódkę na umówioną wizytę u lekarza w B.. Poprosiła ona wówczas kolegę, żeby to on zawiózł tam powódkę, co też kolega zrobił. Gdy przyjechał on po powódkę, powódka była naszykowana do wyjazdu i czekała na niego.

(zeznania świadka A. P.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 00:22:20 – 00:36:29- koperta k.231, zeznania pozwanej E. H.- protokół rozprawy z dnia 13 października 2023 r. na płycie CD 01:18:57 – 00:33:15 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 21 października 2022 r. na płycie CD 00:59:44 – 01:28:27- koperta k.231, kserokopia wezwania- k.11-12)

Pozwana odpowiedziała na kierowane do niej wezwanie pismem z dnia 3 września 2020 r. Stwierdziła w nim, że wezwanie to ją zaskoczyło, gdyż cały czas ma kontakt z powódką, pomaga jej, umawia na wizyty lekarskie i ją na nie dowozi a dzień przed otrzymaniem wezwania odbierała ją ze Szpitala w B.. Stwierdziła też, że zdarza się, że powódka nie przyjmuje zakupionej dla niej żywności oraz, że nie przyjęła takich przedmiotów jak telefon czy telewizor i nie zgadzała się, by pozwana kupiła jej lodówkę oraz, by zawiozła kosiarkę do serwisu i sama ją tam zawiozła wynajętym samochodem z kierowcą. Stwierdziła ponadto, że powódka nie przyjmuje od niej pieniędzy na prąd czy opał a jeśli zostawi jej ona pieniądze, ta jej je oddaje bez jej wiedzy za pośrednictwem jej dzieci. Pozwana stwierdziła też, że powódka nigdy nie sygnalizowała jej, że pomoc, jaką jej ona świadczy, jest niewystarczająca.

(zeznania pozwanej E. H.- protokół rozprawy z dnia 13 października 2023 r. na płycie CD 01:18:57 – 00:33:15 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 21 października 2022 r. na płycie CD 00:59:44 – 01:28:27- koperta k.231, kserokopia odpowiedzi na wezwanie- k.14-15)

Pozwana po otrzymaniu wezwania do zwrotu nieruchomości pytała powódkę dlaczego jej je przysłała. Powódka powiedziała jej wówczas, że musi oddać jej nieruchomość, bo o umowie dożywocia dowiedział się syn powódki R. S. i przestał się do powódki odzywać. Wcześniej powódka miała dobre relacje z synem.

(zeznania świadków: A. S.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 00:47:24 – 01:17:09- koperta k.231, G. W.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 01:17:25 – 01:36:49- koperta k.231, zeznania pozwanej E. H.- protokół rozprawy z dnia 13 października 2023 r. na płycie CD 01:18:57 – 00:33:15 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 21 października 2022 r. na płycie CD 00:59:44 – 01:28:27- koperta k.231)

Po wystosowaniu przez powódkę pisma do pozwanej o zwrot nieruchomości objętej umową dożywocia powódka przestała prosić pozwaną o pomoc i nie chciała przyjmować od niej pomocy. Prosiła ona wówczas o pomoc przy skoszeniu trawy lub rąbaniu drewna M. K. a o wrzucenie węgla, zasypanie pieca, odśnieżenie posesji, przywiezienie butli gazu, zawiezenie jej do apteki lub lekarza w P. albo na zakupy czy do sądu J. S. (1). Prosiła też go ona o wyremontowanie dachu na gabinecie dentystycznym pozwanej i za pracę tą mu zapłaciła. Gdy pozwana chciała ją zawieźć do apteki, powódka odmówiła i powiedziała, że pojedzie tam sama rowerem. Gdy na posesji przewróciła się lipa i pozwana przyjechała, powódka odsyłała ją do domu. Powódka nie zgadzała się też na to, by pozwana kupiła nowy piec.

(zeznania świadków: D. C.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 00:08:35 – 00:22:01- koperta k.231, A. S.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 00:47:24 – 01:17:09- koperta k.231, G. W.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 01:17:25 – 01:36:49- koperta k.231, M. K.- protokół rozprawy z dnia 31 marca 2023 r. na płycie CD 00:08:02 – 00:21:44- koperta k.231, J. S. (1)- protokół rozprawy z dnia 31 marca 2023 r. na płycie CD 00:21:44 – 00:33:18- koperta k.231, zeznania pozwanej E. H.- protokół rozprawy z dnia 13 października 2023 r. na płycie CD 01:18:57 – 00:33:15 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 21 października 2022 r. na płycie CD 00:59:44 – 01:28:27- koperta k.231)

Po wezwaniu pozwanej do zwrotu nieruchomości objętej umową dożywocia powódka nie poinformowała pozwanej, że ma trafić do szpitala i do szpitala zawiózł ją poproszony przez nią o to G. W.. Gdy miała umówioną wizytę u okulisty, poprosiła G. W. aby ją na tę wizytę zawiózł i mówiła mu, że nie chce, by wiozła ją tam pozwana a pod gabinetem lekarza spotkała się z pozwaną, z którą normalnie rozmawiała. Powódka nie zgodziła się też, by pozwana przywiozła ją do domu po przeprowadzonym zabiegu na zaćmę i wówczas znowu musiał ją wieźć G. W..

(zeznania świadków: A. S.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 00:47:24 – 01:17:09- koperta k.231, G. W.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 01:17:25 – 01:36:49- koperta k.231, zeznania pozwanej E. H.- protokół rozprawy z dnia 13 października 2023 r. na płycie CD 01:18:57 – 00:33:15 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 21 października 2022 r. na płycie CD 00:59:44 – 01:28:27- koperta k.231, kserokopia dokumentacji medycznej- k.21-22)

Po wystosowaniu przez powódkę pisma do pozwanej o zwrot nieruchomości objętej umową dożywocia powódka utrzymywała kontakt z pozwaną zarówno osobisty jak i telefoniczny. W okresie Świąt Wielkanocnych w 2021 r. powódka chorowała na covid i była w domu. Pozwana przywoziła jej wówczas gorące obiady, które powódka zjadała. Odmówiła ona pozwanej przyjazdu na Święta Bożego Narodzenia w 2021 r. Gdy z kolei pozwana chorowała na covid, powódka dzwoniła do niej kilka razy dziennie i pytała o jej stan zdrowia. Pozwana cały czas kupuje dla powódki żywność i odzież a zakupy te zostawia w jej domu. Powódka czasem przyjmuje je i dziękuje za nie pozwanej a czasem je wyrzuca. Pozwana jest także w stałym kontakcie telefonicznym z sąsiadką powódki i jeśli powódka nie odbiera od niej telefonu przez tą sąsiadkę ustala, czy powódce nie stało się coś złego. Gdy został potrącony pies powódki, pozwana przyjechała i zaopiekowała się nim. Kiedy powódka przebywała w szpitalu, pozwana przez kilka dni opiekowała się

jej psami, kotami i karmiła jej kury a potem obowiązki te przejęła sąsiadka powódki. Gdy sąsiadka powódki zgłaszała pozwanej, że powinna przyjechać na nieruchomości, gdzie mieszka powódka, ta nigdy nie odmawiała. Z kolei powódka zakupiła drewno do kominka dla pozwanej, kupuje też ona jajka dla niej. Gdy pozwana ma przyjechać do swojego gabinetu, powódka zostawia ten gabinet otwarty i posprzątany. Pozwana natomiast kupuje ekogroszek dla powódki i zleca koszenie trawy przy domu, w którym ona mieszka. Ostatnio też pozwana pomagała powódce, gdy ta miała kłopot z telefonem.

(zeznania świadków: D. C.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 00:08:35 – 00:22:01- koperta k.231, A. S.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 00:47:24 – 01:17:09- koperta k.231, G. W.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 01:17:25 – 01:36:49- koperta k.231, K. K. (1)- protokół rozprawy z dnia 30 czerwca 2023 r. na płycie CD 00:05:53 – 00:16:44- koperta k.231, J. S. (2)- protokół rozprawy z dnia 30 czerwca 2023 r. na płycie CD 00:16:44 – 00:28:22- koperta k.231, zeznania pozwanej E. H.- protokół rozprawy z dnia 13 października 2023 r. na płycie CD 01:18:57 – 00:33:15 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 21 października 2022 r. na płycie CD 00:59:44 – 01:28:27- koperta k.231)

W dniu 29 czerwca 2022 r. powódka udzieliła pozwanej pełnomocnictwa do reprezentowania jej w sprawie o zniesienie współwłasności jaka toczy się z jej udziałem przed Sądem Rejonowym w Wieluniu Wydziałem Zamiejscowym w P. pod sygn. akt VIII Ns 155/22.

(zeznania pozwanej E. H.- protokół rozprawy z dnia 13 października 2023 r. na płycie CD 01:18:57 – 00:33:15 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 21 października 2022 r. na płycie CD 00:59:44 – 01:28:27- koperta k.231, pełnomocnictwa- k.116)

Powódka nie skarżyła się nigdy na pozwaną osobom, które udzielały jej pomocy na jej prośbę lub na polecenie pozwanej. Osoby te nigdy też nie były świadkami nagannych zachowań pozwanej względem powódki ani też żadnych scysji między nimi.

(zeznania świadków: D. C.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 00:08:35 – 00:22:01- koperta k.231, A. P.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 00:22:20 – 00:36:29- koperta k.231, B. K.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 00:36:39 – 00:47:02- koperta k.231, A. S.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 00:47:24 – 01:17:09- koperta k.231, G. W.- protokół rozprawy z dnia 27 stycznia 2023 r. na płycie CD 01:17:25 – 01:36:49- koperta k.231, M. K.- protokół rozprawy z dnia 31 marca 2023 r. na płycie CD 00:08:02 – 00:21:44- koperta k.231, J. S. (1)- protokół rozprawy z dnia 31 marca 2023 r. na płycie CD 00:21:44 – 00:33:18- koperta k.231, K. K. (1)- protokół rozprawy z dnia 30 czerwca 2023 r. na płycie CD 00:05:53 – 00:16:44- koperta k.231, J. S. (2)- protokół rozprawy z dnia 30 czerwca 2023 r. na płycie CD 00:16:44 – 00:28:22- koperta k.231)

W toku przedmiotowego procesu powódka dzwoniła do pozwanej i prosiła ją, by zamieniła się z bratem na działkę, która była dla niego przewidziana.

(zeznania pozwanej E. H.- protokół rozprawy z dnia 13 października 2023 r. na płycie CD 01:18:57 – 00:33:15 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 21 października 2022 r. na płycie CD 00:59:44 – 01:28:27- koperta k.231)

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się na zeznaniach powódki i korespondujących z nimi zeznaniach świadków (D. C., A. P., B. K., A. S., G. W., M. K., J. S. (1), K. K. (1) i J. S. (2)). Zdaniem Sadu wskazani świadkowie nie mieli żadnych powodów, by przedstawiać fakty niezgodnie z rzeczywistością, gdyż są oni osobami obcymi dla stron. Sąd wziął również pod uwagę przy ustalaniu stanu faktycznego powołane wyżej dokumenty, których treści strony nie kwestionowały.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd pominął natomiast zeznania świadków E. L. i R. K. z uwagi na to, iż, jak same podały, nie pozostają one w dobrych stosunkach z pozwaną i jako takie zatem są zainteresowane wynikiem tej sprawy

a przy tym ich zeznania co do relacji stron dotyczyły okresu sprzed zawarcia umowy dożywocia i wobec tego nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Ponadto przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd pominął wydruki korespondencji sms z 2011 r. i 2012 r. jako że pochodziły one z czasu przed zawarcia przez strony umowy dożywocia i jako takie nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia. Z tego samego powodu Sąd pominął kserokopie dokumentów złożonych przez powódkę w dniu 17 marca 2023 r. Sąd pominął też nadesłane w tym samym czasie fotografie obrazujące powódkę, gdyż nie wiadomo czego one dotyczyły i kiedy zostały wykonane.

Sąd pominął też kserokopie odręcznych pism bez podpisów gdyż nie można na ich podstawie stwierdzić kto i kiedy je pisał.

Sąd pominął ponadto złożone przez pozwaną nagrania z uwagi na to, iż nie można na ich podstawie ustalić kiedy zostały one sporządzone i jako takie były nieprzydatne dla rozstrzygnięcia.

Sąd pominął też wniosek powódki o zwrócenie się do operatorów sieci komórkowych o nadesłanie bilingów i wiadomości tekstowych ponieważ dowód ten jest niemożliwy do przeprowadzenia z uwagi na obowiązującą tajemnicę telekomunikacyjną.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Jak wynika z art. 913 § 1 kc jeżeli z jakichkolwiek powodów wytworzą się między dożywotnikiem a zobowiązanym takie stosunki, że nie można wymagać od stron, żeby pozostawały nadal w bezpośredniej ze sobą styczności, sąd na żądanie jednej z nich zamieni wszystkie lub niektóre uprawnienia objęte treścią prawa dożywocia na dożywotnią rentę odpowiadającą wartości tych uprawnień. Zgodnie zaś z art. 913 § 2 kc w wypadkach wyjątkowych sąd może na żądanie zobowiązanego lub dożywotnika, jeżeli dożywotnik jest zbywcą nieruchomości, rozwiązać umowę o dożywocie.

Powództwo o rozwiązanie umowy dożywocia jest powództwem najdalej idącym, radykalnym, obwarowanym ziszczeniem się wyjątkowych przesłanek. Rozwiązanie umowy dożywocia jest środkiem ostatecznym i jest uzasadnione tylko wówczas, gdy nie jest możliwe zapewnienie ochrony prawnej dożywotnikowi w inny sposób (porównaj wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2008 r., III CSK 359/07).

Z judykatury Sądu Najwyższego wynika, że wypadek „wyjątkowy” o jakim mowa w art. 913 § 2 kc zachodzi wówczas, gdy dochodzi do krzywdzenia dożywotnika i złej woli po stronie jego kontrahenta – nabywcy nieruchomości. Samo uznanie, że stan stosunków między stronami umowy dożywocia jest taki, iż, jak określa to art. 913 § 1 kc, nie można wymagać od nich, żeby pozostawały nadal w bezpośredniej ze sobą styczności, nie stanowi wystarczającej przesłanki rozwiązania umowy z uwagi na wyjątkowy charakter tej instytucji. Taki jej charakter wyłącza rozwiązanie umowy dożywocia, gdy przyczyna złych stosunków między stronami, leży wyłącznie po stronie dożywotnika. W przeciwnym razie dożywotnik, wbrew umownemu charakterowi dożywocia, dysponowałby uprawnieniem do jego jednostronnego rozwiązania w każdym czasie, bez liczenia się z interesem zobowiązanego oraz mimo niekorzystnych dla niego gospodarczych konsekwencji tego i to także w sytuacji, gdy zobowiązany jest gotowy wywiązywać się z obowiązków wobec dożywotnika (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 2010 r., sygn. akt. IV CKS 32/10, LEX nr 885022).

Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie nie zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniający rozwiązanie umowy dożywocia. Pozwanej nie można zarzucić złej woli, nagannego działania skierowanego przeciwko powódce ani chęci jej krzywdzenia. Przeprowadzone w sprawie dowody wykazały, iż pozwana nadal jest gotowa wykonywać obowiązki przyjęte na siebie na mocy umowy dożywocia, mało tego, kiedy tylko powódka wyraża na to zgodę, obowiązki te wypełnia ona nadal. To, iż powódka nie zawsze chce przyjąć pomoc od pozwanej bądź, że ją o tę pomoc nie prosi, wynika zaś jedynie z tego, że umowa dożywocia, jaką zawarły strony, nie jest akceptowana przez syna powódki, który oczekiwał od niej, iż to jemu przekaze ona nieruchomość będącą przedmiotem tej umowy. Powódka chcąc naprawić relacje z synem i jemu przekazać nieruchomość, którą przekazała wcześniej pozwanej, sama aranżuje zatem sytuacje, które miałyby być podstawą do rozwiązania umowy dożywocia a co za tym idzie dałyby jej możliwość

innego rozporządzenia nieruchomością stanowiącą przedmiot tej umowy. Nie można nie zauważyć bowiem, że gdy syn powódki nie wiedział o zawarciu przez strony umowy dożywocia, powódka nie miała żadnych zastrzeżeń co do wykonywania umowy przez pozwaną. Jej zastrzeżenia zaczęły pojawiać się dopiero po powstaniu jej konfliktu z synem. Nie można też pominąć, iż przeprowadzone dowody wykazały, że powódka, żądająca rozwiązania umowy dożywocia, cały czas jest w kontakcie z pozwaną, korzysta nadal z jej pomocy, nie skarży się na nią osobom, z którymi ma codzienne kontakty, nie kłóci się z nią a nawet świadczy jej przysługi.

Rozwiązanie stosunku dożywocia może nastąpić przy łącznym spełnieniu przesłanki z art. 913 § 1 kc a więc wytworzenia się między dożywcotnikiem a zobowiązanym niewłaściwego układu stosunków osobistych, jak też wystąpienia wyjątkowych okoliczności, o których mowa w art. 913 § 2 kc. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie przesłanki takie nie zachodzą, gdyż w rzeczywistości stosunki między powódką a pozwaną są poprawne i nie istnieją żadne przeszkody, by pozwana nadal wykonywała wobec powódki obowiązki przyjęte na siebie umową dożywocia zwłaszcza, że cały czas je ona wykonuje i jest gotowa wykonywać je nadal.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił powództwo.

Pomimo tego, iż powódka przegrała sprawę i w myśl zasady odpowiedzialności finansowej za wynik sporu wynikającej z art. 98 kpc, powinna ponieść koszty procesu, Sąd nie obciążył jej tymi kosztami, na co pozwala mu przepis art. 102 kpc. Sąd uznał bowiem, iż obciążeniu kosztami postępowania powódki, która choruje na serce i ma ciężką sytuację materialną, sprzeciwiają się względy słuszności.